

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

14. Dies Januarii. O Beata solitudo: ô sola Beatitudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

14. DIES JANUARIJ.

O Beata solitudo! ô sola Beatitudo
S. Romualdus.

Solitudo- I. **S**I tibi hunc Sacrum quem su-
nis com- deo lecessum, non persuaserit
mendatio. Mundi miseriæ, ad eum vel in
vitum invitabunt solitudinis delitiæ. Quid pote-
deesse deliciarum homini, cum illic adest cujus d
litiæ sunt esse cum filiis hominum? Verè ergo bea
Solitudo, ubi sola est Beatitudo. Ejus abscondit
thesauros oculis expono. Tu illos aspice, inspice,
inspectos suspice. Solitudo est tempestatum omni
um portus; quem qui fugit, quid superest quam
portu careat, volvatur rerum pelago, vivat in scop
lis, moriatur in fluctibus! O vita melior supra om
nes vitas! vita laborum vacua, meritorum plena, ubi
expectatur salus, portatur suave jugum Domini, ubi
cetur, & sedetur, & sedendo confurgitur, Vita refo
matrix animæ, reparatrix morum, palæstra luctat
tium, arena currentium, campus pugnantium, ar
cus triumphantium, legentium Bibliotheca, indo
gentium apotheca, meditantium cella, orantium
penetrabile. Illic quæ voluntas! cogitare, vel spre
mundi delicias, vel contemptos honores, vel bene
sparsas divitias, vel despectas voluptates, vel negle
ctas minas, vel calcatam calamitatem. Ibi solus cum
solo Deo, lælè præsentibus utitur, & futura æqua
nimi

nimiter expectat; non pendet in crastinum, nihil in posterum differt, quod hodie fieri possit, aut debeat; id omnibus modis agens, ne datum tempus, cui neque stimulos addere vult, neque frænum potest, inutiliter effluat.

II. Itaque siue consilium est servire Deo, quæ una est libertas & sola felicitas, siue ingenium excolere bonis artibus, siue animum imbuere raris virtutibus, siue vitam expolire probis moribus, siue aliquid meditando, & scribendo nostram memoriam relinquere posteritati, atque ita dierum fugam sistere, & hoc brevissimum vitæ tempus extendere, pauorum dierum inducias à nobis impetremus, & à futilibus curas, quæ nos obsident, atque circumsonant, animum seducamus. Quapropter relinque urbem mercatoribus, advocatis, proxenetis, fœneratoribus, publicanis, tabellionibus, unguentariis, lanionibus, cocis, pistoribus, sartoribus, lenonibus, parasitis, circumscriptoribus, ac scurris, edacibus odorem fori vigilinare captantibus, qui illi inhiant. Illi semper pendeant, ac volvantur, tu ad petram pressis vestigiis insiste; illi semper hæreant, tu progredere. Illi semper dubii consultant, tu tandem salutare consilium exequere: denique fugientem mundum amplexentur, teneantque si possint, tu Deum, & quare dum inveniri potest, & invoca dum propè est, quin & dum corpus tuum peregrinatur ab urbe, peregrinetur & animus à corpore.

III. Vis ad hæc quæ dixi auctoritatis pondus adjici?

adjici: (a) Solitudo est possessio Dei. Solitarius est form
 terrestris Angeli. Solitudo est ambulatorium Dei. Soli
 litarius quasi quidam novus Paradisi colonus. Solitu
 do est curia cœlestium Senatorum. Placet suspicere
 quàm altè ascendat, & quo assurgat? Audi Prophe
 tam: (b) Sedebit solitarius, & tacebit: quia levatur
 super se. Vides solitarium levari super se, hoc est inter
 homines majorem fieri homine, nullis scilicet vitis
 huius calamitatibus tangi, nullis vexari molestiis
 nullis infortuniorum turbinibus agitari, eo plac
 modo, quo montis Olympi vertex adeò se altè e
 tollit, ut nullo ventorum, ac tempestatum impetu
 quatiatur. Dic ergo cum Hieronymo [c] Habeat se
 Roma suos tumultus, arena se viat, circus insaniam
 theatra luxurient, nobis adherere Deo bonum est,
 ponere in Domino spem nostram. Ob signet hoc solitu
 dinis elogium D. Cypriani testimonium. [d] Una
 gitur placida, & fida tranquillitas, una solida & firm
 securitas, si quis ab his inquietantis seculi turbinibus
 extractus, salutaris portus statione fundetur, ad cœ
 oculos tollat à terris, & ad Domini munus admissus
 ac Deo suo mente jam proximus, quidquid apud cœ
 ros in rebus humanis sublime, ac magnum videtur
 intra suam jacere conscientiam gloriatur. Nihil app
 tere, jam nihil desiderare de seculo potest, qui seculo
 major est. Tu igitur qui es hæres cœli, ut sis terra ma
 jor, & in terra te cœlo inferas, ab eorum te commercio
 segrega, qui nil nisi terrena sapiunt, memor illi? mactetur
 A re terrena procedunt mille venena.

15. DIE

(a) Philo. Quis recur. Climac gra. 27. Petr. Cellen
 l. 4. Ep. 2. (b) Jerem. Thren. 3. [c] Hieron. Epist. 41
 Basil. de laud. Erem. [d] L. 2. Ep. 7. Epist. ad Donat.